

(11 и 12 май 1873 година), Хитовъ стоеше вече на пръвъ планъ. Една година по-късно, презъ мартъ и априлъ 1874 година, на Хитова бѣ възложена задачата, като повѣренникъ на революционната организация, да води преговори съ одескитѣ българи за получаването на нѣкакви суми, потрѣбни за оржжие. Едновременно съ това, на него бѣ възложена и задачата да свика общо събрание, на което да се разгледатъ комитетскитѣ работи и се тури редъ въ организацията. За тая цель Хитовъ прати въ Влашко бившия секретаръ на Ловчанския централенъ комитетъ, Иванъ Драсовъ, да вземе съгласието на влашкитѣ комитети и уреди подробноститѣ по свикването на представителитѣ. Самъ Хитовъ не можѣ да присѣтствува на заседанията на събранието, които станаха на 20 и 21 августъ 1874 година въ Букурещъ. Доколко, обаче, комитетската организация ценѣше неговото мнение и неговото участие въ работитѣ ѝ, сочи това, че веднага следъ събранието двама представители на комитета отидоха въ Бѣлградъ да докладватъ Хитову решенията му.

Въ началото на следната 1875 година въ революционната организация настѣпиха събития, които извикаха наново дейната намѣса на Хитова. Именно, въ комитета се почна борба между крилото на Каравелова и крилото на Ботева и Стамболова. Хитовъ съчувствувахе на по-дейното и по-непримиримо крило на Ботева. Още повече, че Ботевъ и Стамболовъ потърсиха неговото влияние и съдействие за свикването на ново общо събрание, което да оправи работитѣ въ организацията и да премахне разкола. Съ огледъ на това и на международнитѣ събития по онова време (Херцеговинското възстание), Хитовъ взе въ рѣцетѣ си почина за събрание и се погрижи за по-скорошното му свикване. И сега съ тази задача той натовари Ив. Драсова, който, следъ нѣколко несполучливи опита да постигне помирение